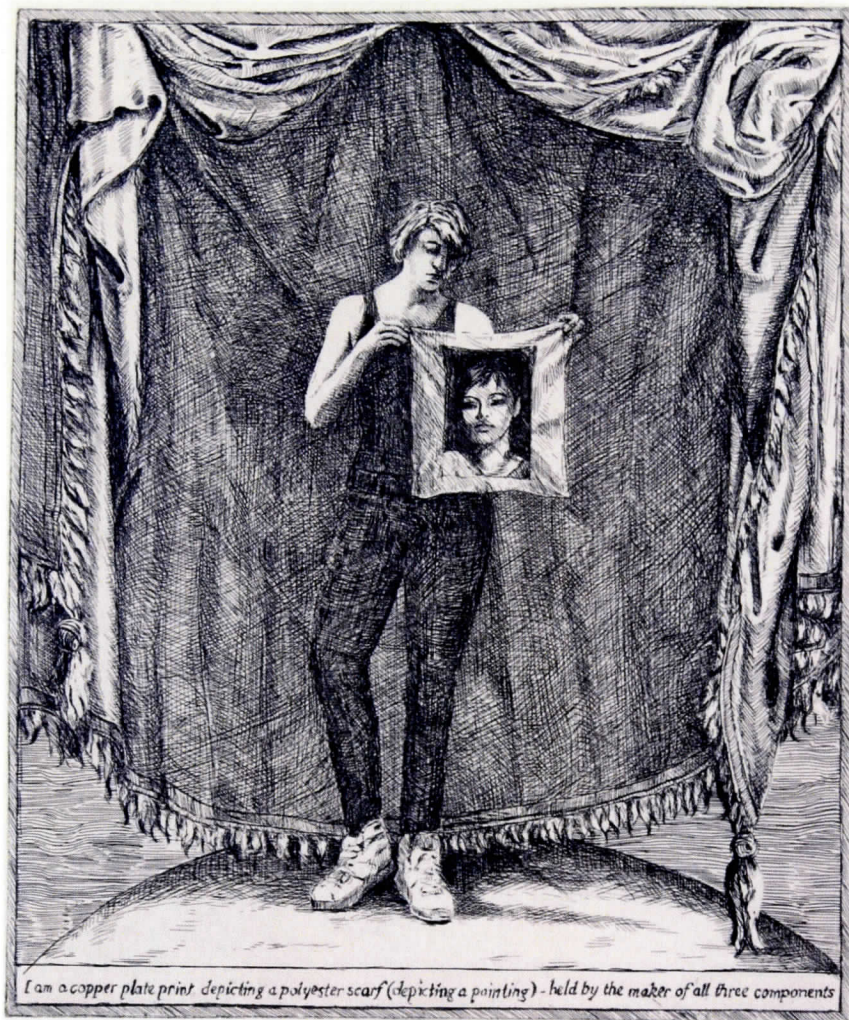

FACE

VARGÅKRA GÅRD
KONSTHALL & GALLERI
14 juli - 12 augusti 2018

© respektive konstnärer och författare
Foto: Göran Holm (Liljebladh), Galleri Magnus Karlsson (Nordin, Johansson)
samt respektive konstnär
Curator: Thomas Millroth
Form: Göran Hellström

Omslag: Ditte Ejlerskov, A copper plate print depicting a polyester scarf,
etsning, provtryck, 54x39 cm, 2018.

Från stampat jordgolv till konsthall

Tiden går. Vi köpte vår drömgård på Österlen – fyrlängad med stenlagd innergård 2006.

I en av längorna inredde jag en ateljé. Jag kom över ett antal återvunna fönster och dörrar. Utsikten mot fälten i öster var magisk. Här skulle jag måla tavlor.

Men ack, nej! Det var för pretentiöst! Rummet ställde krav på mästerverk och jag var bara en amatörmålare, om ens det. Ett tomt rum med högt till tak, vita väggar, ett fantastiskt ljus och en utsikt. Ja, vad skulle det bli av det?

"Vi gör utställningar med andra konstnärer", föreslog hustru Lena.

Och så blev det.

En god vän, målaren Torsten Andersson, blev vår första utställare. Påsken 2009.

Det blev hans sista utställning, med hans sista målningar.

Sen har det fortsatt av bara farten.

Tio år och ett stort antal utställningar.

2011 kunde vi inviga vårt nya rum. Ett mindre gallerirum på 35 kvadratmeter blev två på sammanlagt 150 kvadratmeter. Nu kunde vi göra riktigt stora utställningar med flera konstnärer. Vännen, författaren och konstvetaren, Thomas Millroth kurerade en 2014 som hette "Samtida landskapsmåleri". Den blev mycket lyckad.

Och i påskas kom Torsten Andersson tillbaka i ett spännande möte med Jan Håfström. En drömutställning och ett jubileum över 10 års utställningsverksamhet.

I höstas frågade jag om Thomas Millroth kunde göra en ny utställning hos oss. Det ville han gärna. Resultatet blev "Face" – Ansikte. En utställning med sammanlagt nio konstnärer, unga och gamla, måleri och skulptur. När jag skriver det här i slutet av juni 2018, har redan ett antal verk samlats i konsthallens förråd. När jag börjar packa upp blir jag entusiastisk. Detta kommer att bli en riktig kanonutställning.

Tack Thomas!

Göran Hellström

Vargåkra Gård Konsthall & Galleri

ANSIKTET är en underskattad kroppsdel i konsten, eller också är det för vanligt, så vanligt att ansikte oftast ses som porträtt. Det stämmer lika litet som att det är en pseudonym för facebook eller tinder. Ansiktet är en yta för projektioner, och möten med andra ansikten ger distans till mig själv. Ett sätt att uppleva allt från upplösning till alla olika jag som ryms i ett enda ansikte. För ingen tror väl på allvar att ens ansikte kan vara ett välgjutet jag.

Ansiktet är en farlig kroppsdel. Vår persona som visar vem vi vill vara. Det är ju inte en tillfällighet att det täckta ansiktet väcker så mycket känslor. Att dölja sig antas betyda förtryck eller befrielse; eller att vederbörande har andra skumma avsikter. Det gör mig osäker.

Ansiktet är intressant i konsten. Inte porträttet. För vad bryr vi oss om alla dessa renässansfurstar som lyser i konsthistorien. För att inte tala om Jesus på Veronikas svetteduk. Det handlar om personae, föreställningar, idéer, splittrade jag, mångfaldiga roller. Men mötet med den andras ansikte är omtumlande för då erfar jag mig själv i den blicken. Som i Ingmar Bergmans "Sommaren med Monika" (1953) där Harriet Andersson utmanar sin rollfigurs persona genom att långsamt vrida huvudet i närbild mot kameran och liksom blicka ut över biosalongen.

Vem är jag då jag sett detta? Och efteråt.

Författaren Claes Andersson återkom till förhållandet mellan olika jag förmedlade genom våra ansikten:

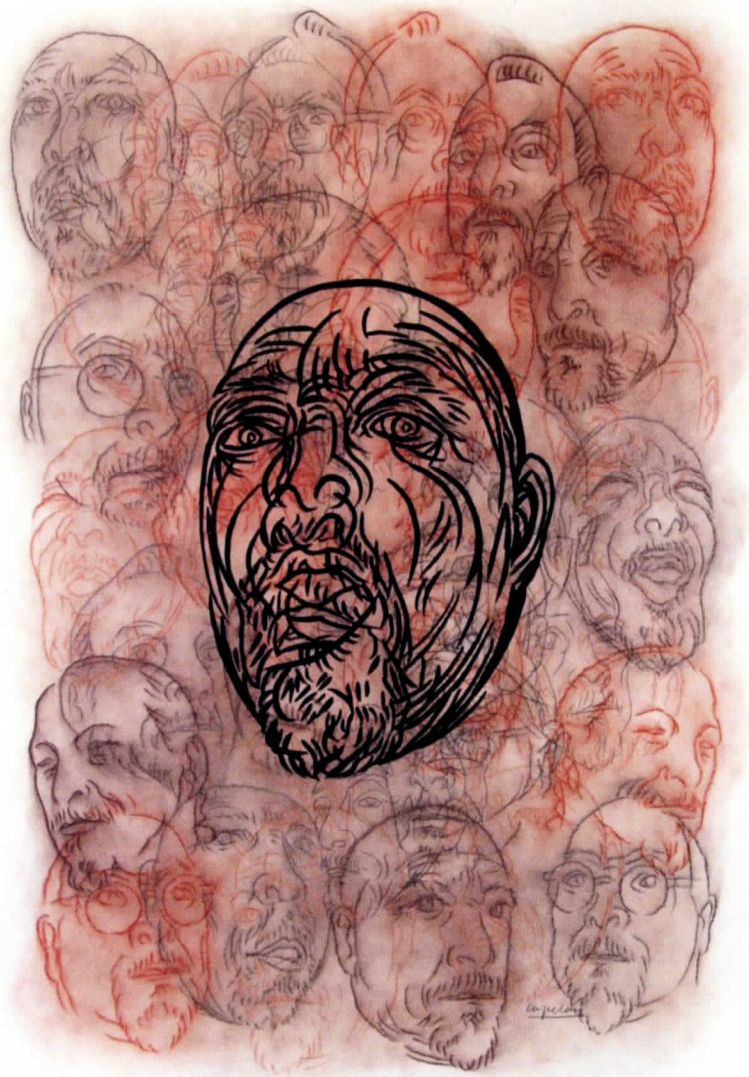
*"Jag ser genom ditt skrattande ansikte
ditt gråtande ansikte
Tätt under, ett ansikte förvridet
i raseri
Bakom dem resterna av ett leende
Och under dem alla, som en antydning, ett litet
barns förvånade ansikte
Genom dem alla stirrar en dödsmask
Den stirrar genom mig ur dina
deformerade delvis upplösta ansikten".*

Så bjöd jag in nio konstnärer att visa ansikten, öppna, täckta, nakna, upplösta, undanglidande. Och alla frågar de mig: Vem är du själv då?

Thomas Millroth

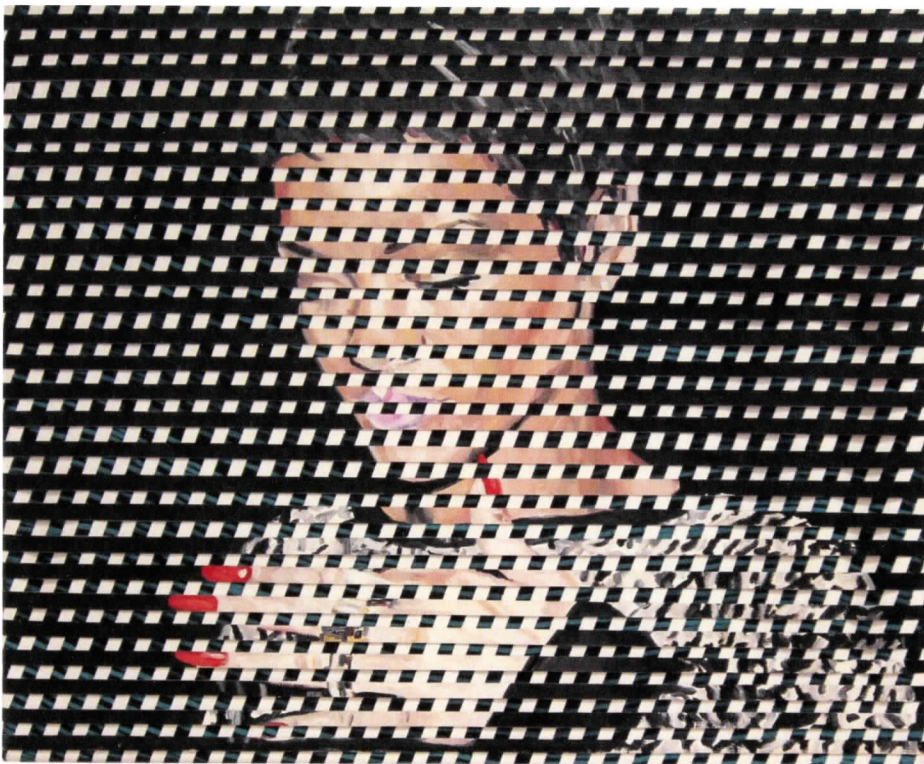

*Marianne Andersson.
Ur serien autonoma kamrater, 2, akryl på pannå, 2017.*

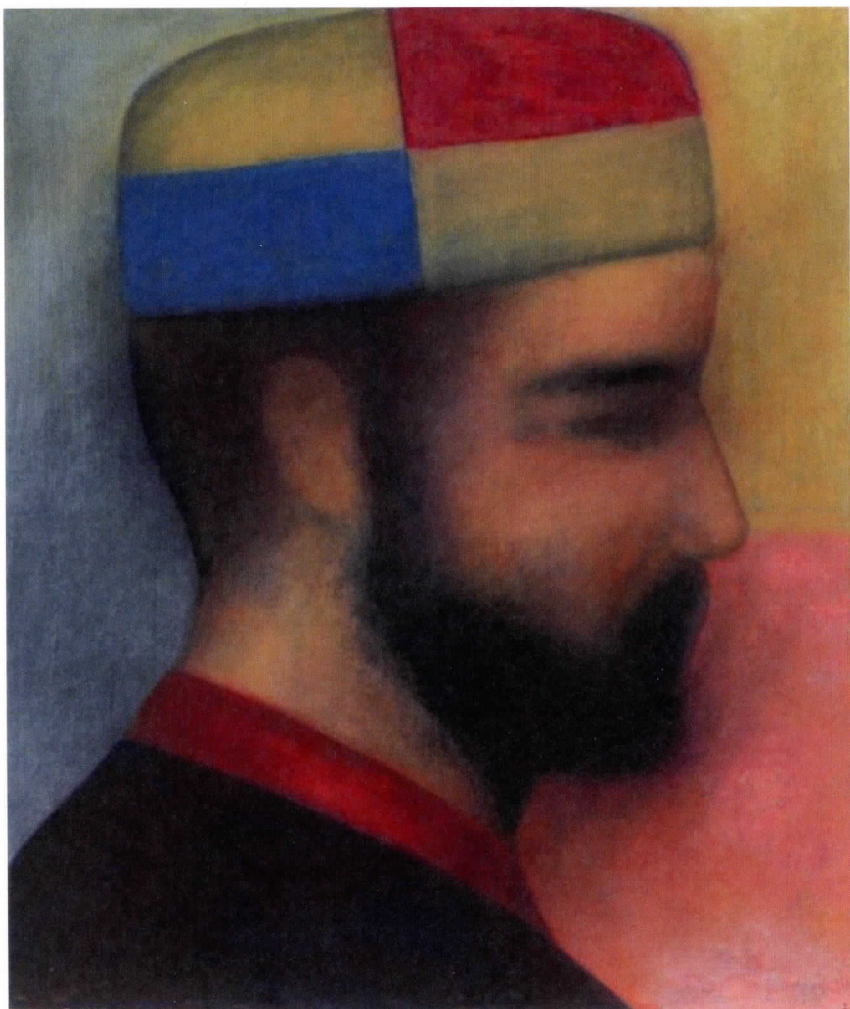

Carlos Capelán.

Du är Jag är Du är Vi, Sanguina, kol, pastell och akryl på papper. 84 x 59 cm. 2018.

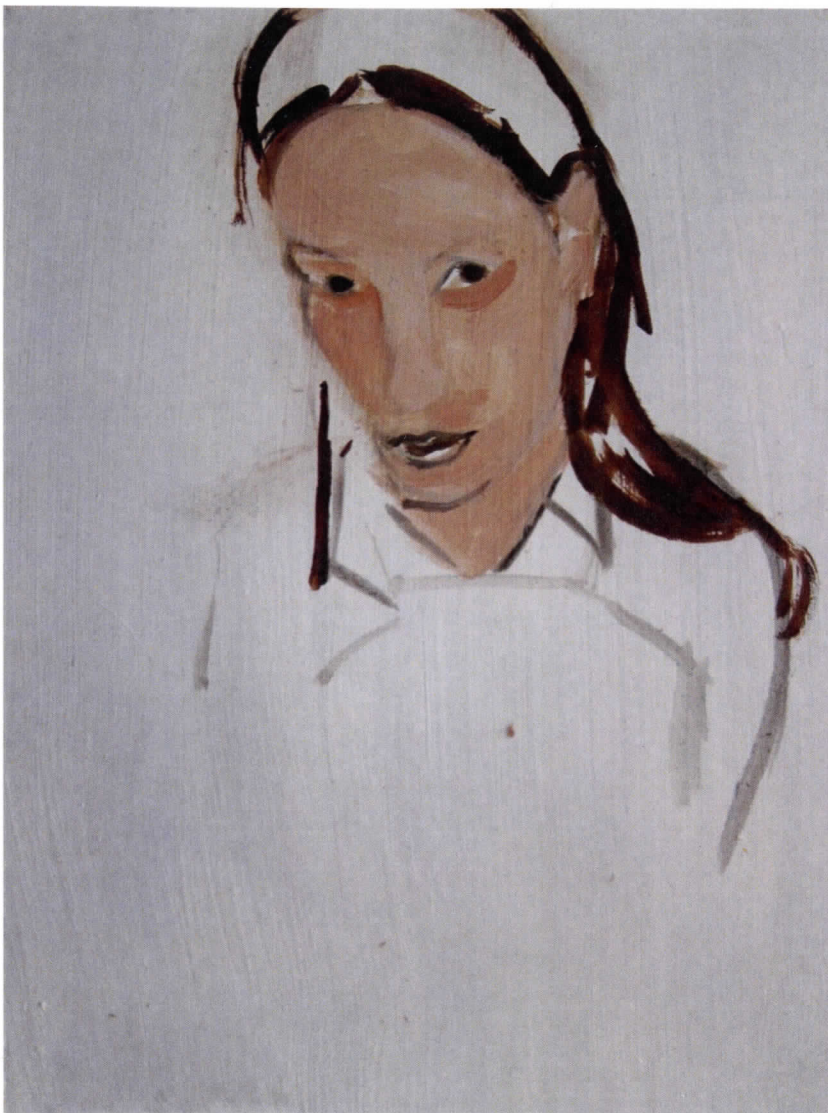

Ditte Ejlerskov.
Hectic space 2, blandteknik på duk, 33x40 cm, 2018.

Lars Eriksson.

Ur serien Manifesto, akryl och olja på pannå, 50x35, 2008-12.

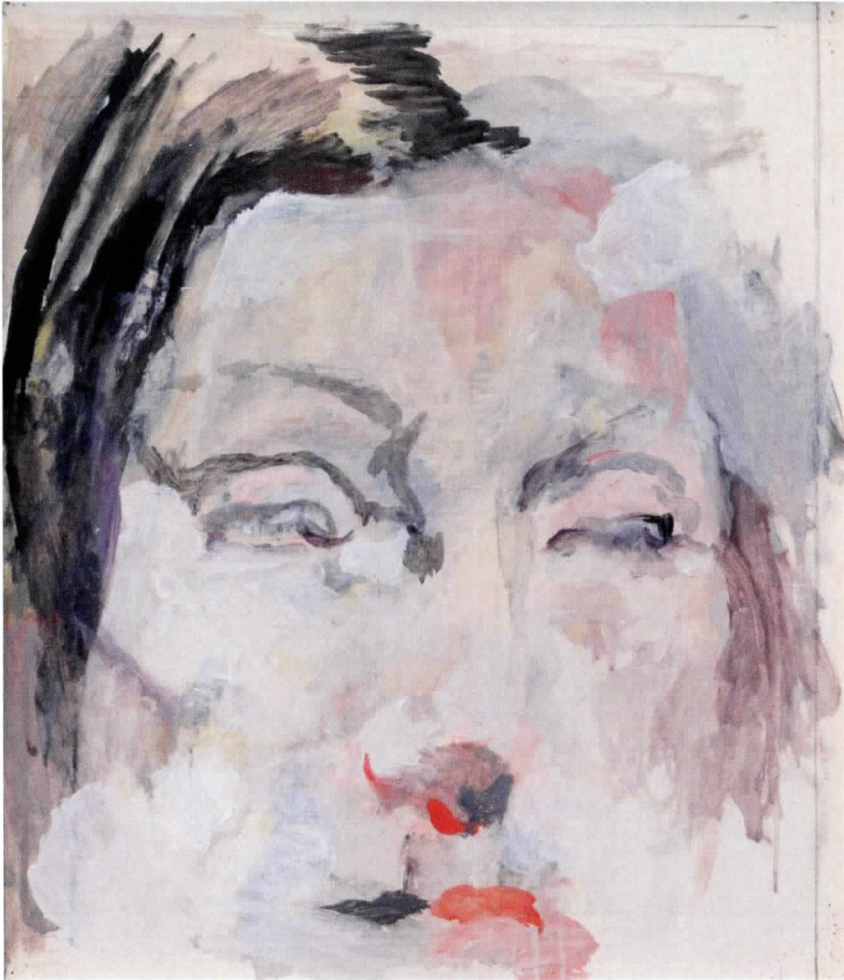
*Mausel Eksell Strindberg.
Kvinna okänd, olja på pannå, 29x24 cm, 2015.*

Richard Johansson.
Subcomandante Marcos/Captain Irma. Bemålat trä/Oljefärg på lind. 50X27X103 cm.

Gittan Jönsson.
Ögonblick, tusch på papper, 31x24 cm, 2015.

Birgitta Liljebladh.
Greta Garbo, olja på duk, 61x52, tidigt 1960-tal.

*Ann-Marie Nordin.
Maria, 2016. Vax, järn, gips. 30 x 25 x 27 cm.*

KONSTNÄRERNA

Marianne Andersson, född 1956, bosatt i Malmö

Carlos Capelán, född 1948, bosatt i Lund

Ditte Ejlerskov, född 1982, bosatt i Skælskør, Danmark

Mausel Eksell Strindberg, född 1954, bosatt i Stockholm

Lars Eriksson, född 1951, bosatt i Stockholm

Richard Johansson, född 1966, bosatt i Kivik

Gittan Jönsson, född 1948, bosatt i Brantevik och Berlin

Birgitta Liljebladh, född 1924, bosatt i Göteborg

Anne-Marie Nordin, född 1955, bosatt i Stockholm